

Nejlepší světový ministr zahraničí – zahraniční politika

 foreignpolicy.com/2009/10/07/the-worlds-best-foreign-minister

David Rothkopf

David Rothkopf

Nejlepší ministr zahraničí světa

To byl možná nejlepší měsíc pro Brazílii zhruba od června 1494. Tehdy byla podepsána Tordesillaská smlouva, která Portugalsku poskytla vše v novém světě na východ od pomyslné linie, která byla prohlášena za existenci 370 mil západně od Kapverdských ostrovů. To zajistilo, že to, co se mělo stát Brazílií, bude...

Od Davida Rothkopfa

579767_091007_rothkopfb2.jpg

7. října 2009, 16:35

To byl možná nejlepší měsíc pro Brazílii zhruba od června 1494. Tehdy byla podepsána Tordesillaská smlouva, která Portugalsku poskytla vše v novém světě na východ od pomyslné linie, která byla prohlášena za existenci 370 mil západně od Kapverdských ostrovů. To zajistilo, že to, co se mělo stát Brazílií, bude portugalština a rozvine se tak kultura a identita velmi odlišná od zbytku španělské Latinské Ameriky. To zaručilo, že svět bude mít sambu, churrasco, „Dívku z Ipanemy.“ a prostřednictvím nějakého neuvěřitelně náhodného, i když zvráceného řetězce událostí, Gisele Bundchen .

I když Brazílii trvalo nějaký čas, než dostála otřepané zásadě, že to byla „země zítřka a vždy bude“, není pochyb o tom, že zítřek pro zemi nastal, i když zbývá vykonat mnoho práce, aby překonala její

vážné sociální problémy. výzvy a využít její mimořádný ekonomický potenciál.

Důkazy o tom, že se v Brazílii děje něco nového a důležitého, se začaly budovat před lety, kdy tehdejší prezident Cardoso navrhl posun k ekonomické ortodoxii, který stabilizoval zemi zmítanou cykly konjunktury a propadů a ohromující inflace. Po celou dobu mimořádného funkčního období současného prezidenta země Luize Inácio Lula da Silva však nabral na síle .

Část této dynamiky je způsobena Lulovým závazkem zachovat ekonomické základy, které položil Cardoso, což je odvážný politický krok pro celoživotního dělnického vůdce z opoziční Dělnické strany. Částečně je to způsobeno štěstím, měnícím se globálním energetickým paradigmatem, které pomohlo k tomu, že se brazilské 30leté investice do biopaliv začaly vyplácet důležitými novými způsoby, masivní objevy ropy u brazilského pobřeží a rostoucí poptávka z Asie, která Brazílii umožnila stát se světového zemědělského exportního lídra a převzít roli „chlebníku Asie“. Ale hodně z toho je způsobeno velkou dovedností ze strany brazilských vůdců využít okamžik, který by mnozí z jejich předchůdců pravděpodobně tápali.

Z těchto vůdců patří velká zásluha prezidentu Lulovi, který se stal tak trochu rockovou hvězdou na mezinárodní scéně, protože využívá energii, elán, charisma, neskutečnou intuici a zdravý rozum tak efektivně, že jeho nedostatek formálního vzdělání byl stěží vyřešen. překážkou. Někteří jdou k dalším členům jeho týmu, jako je jeho náčelnice štábu Dilma Rousseff , bývalá ministryně energetiky, která se stala velmi tvrdou náčelnicí a možnou nástupkyní Luly. Ale věřím, že velká část by měla jít do Celso Amorim, který řídil transformaci role Brazílie ve světě, která je v moderní historii téměř bezprecedentní. Od roku 2003 je Lulovým ministrem zahraničí (ve stejné roli působil také v 90. letech), ale myslím, že je na místě uvést, že je v současnosti nejúspěšnějším ministrem zahraničí na světě.

Je nemožné určit pouze jeden bod obratu ve snaze Amorima přeměnit Brazílii z těžkopádné regionální velmoci s pochybným mezinárodním vlivem na jednoho z nejdůležitějších hráčů na světové scéně, o němž se celosvětový konsensus uznává, že hraje bezprecedentní vedoucí roli. Možná to přišlo, když hrál ústřední roli a pomáhal při vytváření potlačení rozvíjejícími se zeměmi proti tomu, aby USA a Evropa během obchodních rozhovorů v Cancúnu v roce 2003 hrály za normálních okolností. Mohl to být mazaný způsob, jakým Brazilci využili problémů, jako je jejich vedoucí postavení v oblasti biopaliv, k navázání nových dialogů a vlivu se Spojenými státy nebo s jinými rozvíjejícími se mocnostmi. Určitě to zahrnovalo jeho přijetí myšlenky transformace zemí BRIC ze zkratky na důležitou geopolitickou spolupráci, spolupráci se svými protějšky v Rusku, Indii a Číně na institucionalizaci dialogu mezi zeměmi a na koordinaci jejich poselství. (Pravděpodobně zemím BRIC nejvíce pomohla tato aliance Brazílie. Rusko, Čína a Indie získávají místa u stolu díky vojenským schopnostem, velikosti populace, ekonomickému vlivu nebo zdrojům. Brazílie má všechny tyto věci...ale méně než ostatní. úroveň pohodlí, kterou má nový americký prezident se svým brazilským protějškem – a to i v tom, že je povzbuzuje, aby hráli roli prostředníka například pro Íránce. Souhlasíte nebo nesouhlasíte s každým jejich krokem v místech, jako je Honduras nebo OAS na Kubě, Brazílie také nadále hraje důležitou regionální roli, i když je jasné, že se její zaměření přesunulo na globální scénu.

Nic neilustruje, jak daleko se Brazílie dostala nebo jak efektivní byl tým Lula-Amorim, než události posledních několika týdnů. Za prvé, země světa pokladnou za G8 a přijmou G20, což Brazílii zaručuje stálé místo u nejdůležitějšího stolu na světě. Dále se Brazílie stává první zemí v Jižní Americe, která získala právo pořádat olympijské hry. Včerejší FT přinesl novinkyže „Asie a Brazílie vedou růst spotřebitelské důvěry“, což je odrazem reputace, kterou vláda fakticky prodala (přičemž většina úvěrů jde do oživujícího se brazilského soukromého sektoru.) A příběhy z tohoto týdne od MMF

a Světové banky setkání v Istanbulu ukazují další institucionalizaci nové role Brazílie s dohodou o změně struktury Mezinárodního měnového fondu. Podle dnešního Washington Post : „Národy se také předběžně dohodly na přetvoření hlasovací struktury fondu a slíbily plán, jak do ledna 2011 dát větší vliv rozvíjejícím se gigantům, jako je Brazílie a Čína.“

Není to špatná práce na pár dní. A i když je to brazilské ministerstvo financí, na setkáních MMF a Světové banky najdete nesporného architekta této pozoruhodné transformace role Brazílie v Amorig.

Samozřejmě zbývá udělat ještě hodně práce. Částečně to souvisí s novou rolí, která byla formována. Brazílie chce stálé místo v Radě bezpečnosti OSN a větší vedoucí roli v dalších mezinárodních institucích. Může je dobře vydělat, ale bude si muset udržet svůj růst a stabilitu, aby se tam dostal. Dále se zdá, že Brazílie má tendenci minimalizovat regionální hrozby, jako jsou ty, které představuje Venezuela (Brazilci mají tendenci koukat přes nos na své sousedy na severu téměř stejně jako na své argentinské přátele na jihu... a tak podceňují schopnost mužů jako Hugo Chavez způsobit příliš mnoho škod.) A blíží se volby, které mohou změnit obsazení hráčů a samozřejmě, které mohou změnit současnou trajektorii mnoha způsoby – dobrými i špatnými.

Těžko si ale představit jiného ministra zahraničí, který tak efektivně zorganizoval tak smysluplnou transformaci mezinárodní role své země. A to je důvod, proč kdybych byl dnes požádán, abych odevzdal hlasovací lístek, můj hlas pro nejlepšího světového ministra zahraničí by pravděpodobně získal Santosův rodný syn Celso Amorim.

Jedna poznámka ke včerejšímu příspěvku: Včera pozdě jsem obdržel poznámku od mluvčího britského velvyslanectví, která protestovala proti mému tvrzení, že britský velvyslanec žertoval, že se mu ze strany Obamovy administrativy nedostává příliš velké pozornosti. Podstatou jejich myšlenky bylo, že „velvyslanectví

kategoricky popírá, že by velvyslanec učinil tyto poznámky, i když v žertu, a že podle našeho názoru zůstává vztah mezi Spojeným královstvím a USA tak blízký jako kdykoli předtím – ať už jsou zvuky febrilních komentátorů v média.” I když si stojím za svým příběhem, jejich e-mail, který mi v této věci poslali, byl tak civilní a dobře zdůvodněný, že jsem považoval za spravedlivé předat jejich názory dál. Bod „febrilních komentátorů“ bych bral osobně, ale včera jsem byl očkovan proti chřipce, takže mě snad nemyslí.

AFP PHOTO/JUAN MABROMATA

David Rothkopf je hostujícím profesorem na School of International and Public Affairs Columbia University a hostujícím učencem Carnegie Endowment for International Peace. Jeho poslední knihou jsou Velké otázky zítřka . Byl dlouholetým přispěvatelem do Foreign Policy a od roku 2012 do května 2017 byl generálním ředitelem a redaktorem skupiny FP. Twitter: [@djrothkopf](#)

Štítky: [Ekonomický rozvoj](#), [Ekonomika](#), [G20](#), [Politika](#), [Jižní Amerika](#)

NOVÁ E-MAILOVÁ UPOZORNĚNÍ Předplatitelé FP nyní mohou dostávat upozornění, když budou zveřejněny nové články na tato témata a regiony. [Přihlásit se nyní](#) | [Přihlásit se](#)